"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ କରୁଛ ତା'ର ଫଳ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳୁଛି, ନିଷ୍କାମ ସେବା ତ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି " **।**

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଏହି ପାଠଶାଳା ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ, କିପରି? ଏଠାରେ କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପାଠଶାଳା ଯେଉଁଠି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ବୁଢାମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏହା ଏପରି ବିଚିତ୍ର ପାଠଶାଳା ଯେଉଁଠି ଦିନେ ଅହଲ୍ୟା, କୁବ୍ଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ବସିବେ । ଏଠାରେ ଯୋଗ କରିବାରେ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ମେହନତ ରହିଛି । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମାର ଏବଂ ଶରୀରର ପ୍ରାକୃତିକ ଉପଚାର ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର ।

ଗୀତ**:-** ରାତ କେ ରାହୀ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଏହା ଯେ ଗୀତା ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର ଅନର୍ଥ ହିଁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ସେ ବସି ଏହାର ଅର୍ଥ ବତାଉଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଏବେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛୁ, ଅନ୍ୟ ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛୁ । 'ପୁନର୍ବାର', ଅକ୍ଷର କାହାର ମୁଖରେ ଶୋଭା ପାଇବ ନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପରି ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢୁଛୁ । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । କେତେ ବଡ-ବଡ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ରଖିବା ପାଇଁ ତ ତିଆରି କରୁନାହାଁନ୍ତି ନା । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହେଉଛି ନା । ତୁମର ଡରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଲଢେଇ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି କଲ୍ୟାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିନାଶର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ବମ୍ ଆଦି ବିନାଶ ପାଇଁ ରହିଛି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଉ କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ତା ସହିତ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏହାକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । କେତେ ବଡ-ବଡ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବମ୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସହରକୁ ସହର ନଷ୍ଟ କରିଦେବୁ । ଦ୍□ିତୀୟ ବିଶ୍□ଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଜାପାନ ସହିତ ଲଢେଇ ସମୟରେ ଯେଉଁ ବମ୍ ପକାଇଥିଲେ - ତାହା ତ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ଏବେ ତ ବଡ-ବଡ ବମ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯେବେ ଅଧିକ ଅସୁବିଧାରେ ପଡୁଛନ୍ତି, ସ୍ଥିତି ଅସମ୍ଭାଳ ହେଉଛି ତେବେ ବମ୍ ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ କ୍ଷତି ହେବ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଅରବ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ତିଆରି କରୁଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଦରମା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବିବେକ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କଳିଯୁଗରେ କ'ଣ ଅଛି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ସଂଗମରେ ଛିଡା ହୋଇଛ । ଜାଣିଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବହୁତ ହୋଇ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ହୋଇଛି । ଏବେ ତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଆମ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହି ବିନାଶ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ହେଉଛି । ଏହିପରି ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରୁ ବିନାଶର ଜ୍□ାଳା ପ୍ରଜ୍□ଳିତ ହେଲା । ଗୀତାରେ ଥିବା କେତେକ କଥାର ଅର୍ଥ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ଏହାକୁ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଜଲ୍ଦି ବିନାଶ ହେଲେ ଆମେ ଯାଇ ସୁଖୀ ହେବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ସୁଖୀ ହେବ । ବାବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଏଣ୍ଟସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ରହୁଛି, କାହାର କମ୍ । ବୁଢୀ ମାତାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ବାସ୍ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୁଝାଯାଉଛି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତଥାପି ବି ସମ୍ପତ୍ତି ତ ପାଇଯାଉଛନ୍ତି । ସାଥିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଆସିବେ । ଅଜାମିଳ ପରି ପାପୀ, ଗଣିକା ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ମେହେନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଭଲ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଆସୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ତ ଅଛୁଁଆ ମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସାଥିରେ ଖାଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବାବା ତ ଏହାକୁ ମନା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସବୁ କିଛିର ଆଧାର ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଅଛୁଆଁ କହୁଛି । ଏବେ ଜାଣୁଛୁ ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଅନ୍ତରେ ଆସି ପତିତ ହୋଇଛୁ । ଏବେ ପୁଣି

ମୁଁ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ସିନ୍ଧୁରେ ଜଣେ ଶବରୀ ଆସୁଥିଲା, ଧ୍ୟାନରେ ଯାଉଥିଲା । ଦୌଡି କରି ଆସି ମିଶୁଥିଲା । ବୁଝାଯାଉଥିଲା - ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ମଧ୍ୟ ହକ୍ ରହିଛି, ନିଜ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ କୁହାଗଲା - ଏହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ । କହିଲେ ଆମ କୁଟୁମ୍ବରେ ହଙ୍ଗାମା ହୋଇଯିବ । ଭୟରେ ତାଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ । ତେଣୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କାହାକୁ ମନା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ରହିଛି ଅବଳା, ଗଣିକା, ଶବରୀ, ସାଧୁ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିଥାଆନ୍ତି । ସାଧୁଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯଜ୍ଞ ସେବା କରୁଛ ଏହି ସେବା ଦ୍□ାରା ବହୁତ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ସେବା ଆଦି ବହୁତ ବଢିଚାଲିବ । ବାବା ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏହା ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା, ଏହା ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର । ସେଥିରେ କେବଳ ମୋ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କି ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ବିବାହ ଆଦିର ଇତିହାସ କିଛି ହେଲେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଉଭୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜଧାନୀର ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଯଦି ବୁଝିଯିବେ ଏବଂ କହିଦେବେ ଯେ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବେ । କହିବେ ଏହା ତୁମେ ପୁଣି କେଉଁଠାରୁ ଶିଖିଛ? ସେ କେଉଁ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି? ବି.କେ. କହିଲେ ସମସ୍ତେ ବିଗିଡି ଯିବେ । ଏହି ଗୁରୁମାନଙ୍କର ରାଜତ୍□ ଚାଲିଯିବ । ଏହିପରି ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି । ଲେଖିକରି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି କଷ୍ଟ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । କାହାର ସନ୍ତାନ ନଥିଲେ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଆମକୁ ସନ୍ତାନ ଦିଅ । ପୁଣି ସନ୍ତାନ ମିଳିଲେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥା’ନ୍ତି । ପାଠ ପଢାଇଥା’ନ୍ତି । ପୁଣି ବଡ ହେଲେ କହିବେ ଏବେ ନିଜର ଧନ୍ଦା କର । ପିତା ସନ୍ତାନର ଲାଳନା ପାଳନା କରି ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଥିବାରୁ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରି ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ଲୌକିକ ପିତା ତ ଭାବନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ବଡ ହୋଇ ନିଜ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯିବେ, ମୁଁ ବୁଢା ହେଲେ ମୋର ସେବା କରିବେ । ଏହି ବାବା ତ ସେବା ମାଗୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ ନିଷ୍କାମ ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା ଭାବିଥା’ନ୍ତି - ଆମେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଆମର ଦାୟିତ୍□ ନେବା । ଏହି କାମନା ରଖିଥା’ନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିଷ୍କାମ ସେବା କରୁଛି । ମୁଁ ରାଜତ୍□ କରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେତେ ନିଷ୍କାମୀ ଅଟେ । ଅନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତା’ର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳୁଛି । ଇଏ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ଦେଉଛି । ତୁମେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ମୁଁ ତ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମାଲିକ ତାହା ତ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅଟ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ରାଜତ୍□ ନେଉଛ ପୁଣି ହରାଉଛ । ମୁଁ ରାଜତ୍□ ନେଉ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହରାଉ ନାହିଁ । ମୋର ଡ୍ରାମାରେ ଏହି ଅଭିନୟ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାକି ସମସ୍ତେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ସୁଖକୁ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ କହିଥା’ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କେବଳ ଶାନ୍ତି ଚାହିଁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସୁଖ ବିଷୟରେ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଗୁରୁ ରହିବେ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ରାବଣ ହିଁ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ରାଜ୍ୟ । ଏହିପରି ଡ୍ରାମା ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହି କଥା ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ଜାଣିଛ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ ବାକି ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ କଳ୍ପର ଆୟୁଷକୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ବିଜୟର ତ ଗାୟନ ରହିଛି ।

ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଈଶ୍□ରୀୟ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ । ସ୍ଥୂଳ ଯଜ୍ଞ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ଏହି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ପୁଣି କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହେବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ କୌଣସି ବିପଦର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେସବୁ ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳ ଯଜ୍ଞ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ସୂକ୍ଷ୍ମଯଜ୍ଞ । ଏହା ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରଚିତ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ବେହଦର ଆହୁତି ପଡିବ । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦ୍□ାରା ଏସବୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସଂଗମରେ ଥରେ ମାତ୍ର ବେହଦର ଯଜ୍ଞ ହେଉଛି, ଏଥିରେ ସବୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସ୍□ାହା ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର କଥା ରହିଛି । ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦ । ୟାଦ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ମଧୁର ଅଟେ । ଯୋଗ ଅକ୍ଷର ତ ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଯୋଗ କହିଲେ କେହି ହେଲେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ବାବା ଆପଣ ତ ଆମକୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଛି - ବାବା, ଆପଣ ପୁନର୍ବାର ଆସିଛନ୍ତି । ଆମେ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲୁ । ଆପଣ ଆମକୁ ବାଦଶାହୀ ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ପୁଣି ଆସି ମିଶୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର

ଶ୍ରୀମତ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଳନ କରିବୁ । ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ ନିଜେ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା, ଆପଣ ତ ଆମକୁ ବହୁତ ଭଲ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ଅଭୁଲ କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ମୁଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛି । ବାବା ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟ । ମହିମା ତ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅଥବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଆତ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ହଜାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତ ଶିକ୍ଷକ ସଦୃଶ ପଢାଉଛି । କେତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ପାଠଶାଳା ଦେଖ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏଠାରେ କିଏ-କିଏ ପଢୁଛନ୍ତି? ଅବଳା, କୁବ୍ଜା, ସାଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ଦିନେ ବସିବେ । ବୁଢୀ ମାତା, ଛୋଟ ପିଲା ଆଦି ସମସ୍ତେ ବସିଛନ୍ତି । ଏପରି ସ୍କୁଲ କେବେ ଦେଖିଛ । ଏଠାରେ ୟାଦର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ୟାଦ କରିବାରେ ହିଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ୟାଦର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ନା । ୟାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଚକ୍ରକୁ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର । ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର ଆତ୍ମା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି । ତାହା ଶରୀରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଏଠାରେ ଆତ୍ମାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ହେଉଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଖାଦ ପଡୁଛି ନା । ଖାଣ୍ଟି ସୁନାରେ ଖାଣ୍ଟି ଅଳଙ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଶିବବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଏ ପାରିରୁ ସେ ପାରିକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ, ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏବଂ ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ତାହା ହେଉଛି ସୁଇଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍ । ଅଶାନ୍ତି ଦ୍□ାରା ଦୁଃଖ, ଶାନ୍ତି ଦ୍□ାରା ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ କିଛି ରହିବ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ-ଝଗଡାର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ - ମୋତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହେବାକୁ ପଡିବ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଭୋଜନ ମିଳୁଛି, ତାକୁ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିରେ ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଜି କେଉଁ, କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଶୁଣିଲି! ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି - ଆତ୍ମିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରା ରହିଛି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ଭଗବାନୁବାଚ-ମନମନାଭବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ, ସେଥିପାଇଁ ଡରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବା ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ହିଁ ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତିଦିନ ଆତ୍ମାକୁ ଯେଉଁ ରୁହାନୀ ଭୋଜନ ମିଳୁଛି ତା'କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚିନ୍ତନ-ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜକୁ ଦାୟିତ୍□ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ମନେକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ପୂର୍ବକ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧି ସ୍□ରୂପ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମ ବା ରୀତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ବିଧାନର ରଚୟିତା ମନେ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କର, ଏହାଦ୍□ାରା ଅବହେଳାପଣିଆ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଆମେମାନେ ବିଧାନର ରଚୟିତା, ଦାୟିତ୍□ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅଟୁ - ଯଦି ଏହିଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରିବ ତେବେ ଯଥାର୍ଥ ବିଧିପୂର୍ବକ କରିଥିବା କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତା ସାଥୀରେ ଥିବେ ତେବେ ମାୟା କାଗଜର ବାଘ ଭଳି ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ସର୍ବଦା ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ସହଜ ସାଧନ ହେଲା - "ମୁଁ ଏବଂ ମୋ'ର ବାବା"! କାହିଁକି ନା ସବୁଠାରେ ମୋ'ର-ମୋ'ରର ହିଁ ବନ୍ଧନ ରହିଛି । ଯଦି ବାବା ମୋ'ର ହୋଇଗଲେ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ମୋ'ର ମୋ'ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଯଦି ଗୋଟିଏ ମୋ'ର ଭିତରେ ସବୁ ମୋ'ର ମୋ'ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ତେବେ ତୁମେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ମନେ ରଖ ଯେ

ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଅଟେ ।